

Sygn. akt: I C 179/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2018 r. w Jędrzejowie na rozprawie
sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko (...) Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna
w W. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
w K. kwotę 4281,44 zł (cztery tysiące dwieście osiemdziesiąt jeden złotych 44/100) z odsetkami ustawowymi od dnia
25 marca 2016 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna
w W. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
w K. kwotę 1346,41 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści sześć złotych 41/100) tytułem zwrotu kosztów procesu

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jędrzejowie tytułem nieuiszczonych kosztów
sądowych od:

- (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. z zasądzonej w pkt I wyroku kwoty, kwotę 462 zł (czteryście sześćdziesiąt dwa złote)

- (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 588 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych)

Sygn. akt I C 179/16

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 22 lutego 2018 roku

W dniu 16 maja 2016 roku do tut. Sądu wpłynął pozew (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. o zapłatę kwoty 7.625,16 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 6764,16 zł od dnia 10 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty i od kwoty 861 zł od dnia 13 marca 2016 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że dochodzona kwota do wysokości 6.764,16 zł stanowi odszkodowanie za uszkodzenie samochodu marki A. (...) nr rej. (...) należącego do K. D., w związku ze zdarzeniem

drogowym z dnia 10 listopada 2015 roku, a do kwoty 861 zł koszt prywatnej opinii rzeczoznawcy. Strona powodowa nadto wskazała, że strona pozwana przyznała właścicielce pojazdu w postępowaniu likwidacyjnym jedynie kwotę 1.278,56 zł, która nie zrekompensowała w całości szkody. B.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wskazała, że nabyła wierzytelność związaną z odszkodowaniem za uszkodzenie samochodu marki A. (...) nr rej. (...) na podstawie umowy przelewu wierzytelności.

Nakazem zapłaty z dnia 23 maja 2016 roku tut. Sąd zasądził od (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 7.625,16 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 6.764,16 zł od dnia 10 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty i od kwoty 861 zł od dnia 13 marca 2016 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu (k. 40).

W dniu 16 czerwca 2016 roku strona pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 23 maja 2016 roku i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, wskazując na niezasadność żądania i brak jego udowodnienia. Nadto wskazała, że wypłacona kwota 1.278,56 zł stanowiła całkowite odszkodowanie za naprawienie szkody w pojeździe marki A. (...) nr rej. (...) (k. 43 - 46).

Sąd zważył co następuje:

W dniu 10 listopada 2015 roku samochód marki A. (...) nr rej. (...) należący do K. D. został uszkodzony w wyniku kolizji z samochodem marki S. nr rej (...) posiadającym ubezpieczenie OC w (...) S.A Sprawcą kolizji był kierujący samochodem marki S..

W wyniku postępowania szkodowego strona pozwana wypłaciła odszkodowanie za uszkodzenia samochodu A. (...) nr rej. (...) w kwocie 1.278,56 zł.

Okoliczności niesporne.

Ustalenie odszkodowania przez stronę pozwaną na kwotę 1.278,56 zł nastąpiło w wyniku kalkulacji naprawy – kosztorysu w systemie audatex. W ramach tej kalkulacji przyjęto stawkę godzinową pracy warsztatu na kwotę 48 zł, ceny części zamiennych o najniższej jakości oraz rabat w sieci naprawczej.

Dowód: kosztorys (k. 11 - 14).

Na zlecenie strony powodowej została opracowana opinia przez biegłego z firmy (...) Sp. z o.o.”, który ustalił wartość odszkodowania za szkodę w pojeździe A. (...) na kwotę 8.042,72 zł. Opinia ta opierała się także na kosztorysie w systemie audatex. W ramach tej kalkulacji przyjęto stawkę godzinową pracy warsztatu na kwotę 90 zł, ceny części oryginalnych o jakości O i nie uwzględniono żadnego rabatu.

W związku z wykonaną opinią wystawiono fakturę na kwotę 861 zł.

Dowód: kosztorys i opinia (k. 17 – 24), faktura (k. 25).

Pismem z dnia 24 marca 2016 roku strona pozwana powiadomiła K. D. o braku podstaw do zwiększenia odszkodowania ponad kwotę 1.278,56 zł.

Dowód: pismo (k. 29 – 30).

Umową powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 4 kwietnia 2016 roku K. D. przeniosła na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wierzytelność związaną ze szkodą komunikacyjną samochodu A. (...) z dnia 10 listopada 2015 roku przeciwko (...) S.A.

Dowód: umowa (k. 30 - 31), zawiadomienie o cesji (k. 33)

Pojazd marki A. (...) nr rej (...) jest z rocznika 2001. W wyniku kolizji z dnia 10 listopada 2015 roku w samochodzie tym uległy uszkodzeniu wzmocnienie tablicy rejestracyjnej, zderzak przedni, lampy L i P kpl, nadkole PP, wspornik zamka, tablica informacyjna i krzyżulec rozciągany.

Przed kolizją z dnia 10 listopada 2015 roku zderzak w samochodzie A. (...) miał uszkodzenia.

Z uwagi na wiek samochodu brak było podstaw do zakupu nowych, oryginalnych części wystarczający był zakup tych części nieoryginalnych zamiennych z homologacją.

Wartość szkody w pojeździe marki A. (...) wyniosła 5.560 zł. Średnia wartość 1 godziny pracy warsztatu wynosi 90 zł netto.

Samochód A. (...) został naprawiony, ale nie na częściach oryginalnych.

Dowód: opinia biegłego P. S. (k. 150 – 160, k. 178 -180, k. 206 -208, k. 229 – 230, k. 243 – 243v + nagranie rozprawy z dnia 20 czerwca 2017 roku, k. 252 – 265, k. 288 – 295 ++ nagranie rozprawy z dnia 20 czerwca 2017 roku), zeznania świadka K. D. (k. 140 v – 141 + nagranie rozprawy z dnia 22 września 2016 roku), akta szkodowe (k. 70 – 135).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne do kwoty 4.281,44 zł oraz odsetek ustawowych od dnia 25 marca 2016 roku do dnia zapłaty.

Zgodnie z przepisem art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W niniejszej sprawie niespornym było to, że sprawca kolizji z samochodem A. (...) nr (...) posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A. Niesporny był także zakres szkód we wskazanym pojeździe, a ich rozmiar nadto wynikał z akt szkodowych.

Sporna była jedynie sama wartość odszkodowania należnego stronie powodowej.

Zgodnie z przepisem art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda powstała; naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

Szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym a stanem jaki zaistniałby gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (OSNCP 1964 rok nr 7-8 poz. 128).

Stratą jest pomniejszenie majątku poszkodowanego, które polega bądź na uszczupleniu pasywów (zniszczenie, utrata lub uszkodzenie określonych składników) albo przybyciu pasywów (np. powstanie nowych zobowiązań).

Zgodnie z przepisem art. 363 kc naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej; jeżeli szkoda ma być naprawiona w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona wg cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba, że szczególnie okoliczności wymagają ustalenia odszkodowania przy uwzględnieniu cen z innej chwili.

Wybór sposobu naprawienia szkody spoczywa na osobie poszkodowanego, przy czym należy zaznaczyć, że nie jest wykluczone połączenie dwóch sposobów naprawienia szkody, a mianowicie przywrócenie stanu poprzedniego i zapłata odpowiedniej kwoty pieniężnej, albowiem w przypadku naprawienia szkody chodzi o doprowadzenie do całkowitej jej likwidacji, a czasami restytucja naturalna nie jest możliwa (wyrok z dnia 3 lutego 1971 roku III CRN 450/70 OSNCP 1971 nr 11 poz. 205).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu wartość szkody w pojeździe marki A. (...) nr rej (...) wyniosła 5.560 zł. Kwota ta została ustalona przez Sąd w oparciu o opinię biegłego P. S..

W sprawie zostały przez strony postępowania złożone dwie opinie prywatne, które Sąd uznał za nieprzydatne dla rozstrzygnięcia w sprawie. W szczególności należy wskazać, że obie opinie były sprzeczne ze sobą, opierały się na różnych wartościach (m.in. stawki pracy warsztatu) i każda z nich w sposób jednostronny przedstawiała szacunek, bez uwzględnienia interesu drugiej ze stron.

Jeżeli chodzi o szacunek dokonany przez stronę pozwaną w ramach postępowania przesądowego to został on zaniżony, obejmował nie tylko zbyt niskie stawki godzinowe pracy warsztatu, ale także najniższe ceny części z zamienników o najniższej jakości. Przyjęcie takich wartości nie prowadziłoby do całkowitej likwidacji szkody, jaką poniosła właścicielka pojazdu. Nadto należy dodać, że strona pozwana nie wykazała, że w samochodzie zamontowane były najtańsze części z zamienników o najniższej jakości. Okoliczności tej przeczyły także wiarygodne zeznania świadka K. D.. Strona pozwana nie wykazała prawidłowości przyjętej stawki godzinowej warsztatu przy uwzględnieniu chociażby rynku lokalnego. Nadto niezasadne było przyjęcie rabatu z tytułu usługi warsztatowej, taki rabat przyznawany jest okazjonalnie w konkretnej sprawie i nie może być uwzględniany przy ustalaniu wartości szkody z OC, brak jest bowiem pewności czy poszkodowanemu faktycznie taki rabat zostanie przyznany.

Jeżeli chodzi o opinie strony powodowej to i ona nie mogła być podstawą rozstrzygnięcia w sprawie, albowiem szacunek w niej wskazany był zawyżony, wartość szkody w pojeździe K. D. wskazana w tym prywatnym szacunku była zbliżona do wartości całego pojazdu, zatem była zbyt wygórowana i nie uwzględniała wieku pojazdu. Gdyby Sąd uwzględnił ten szacunek doszłoby do wzbogacenia strony powodowej, albowiem w takim wypadku strona pozwana nie odpowiadałaby tylko za szkodę w pojeździe A. (...) związaną ze szkodą z dnia 10 listopada 2015 roku, ale zwróciłaby całą wartość pojazdu, a pojazd ten przecież nie uległ całkowitemu uszkodzeniu.

W ocenie Sądu jedynie opinia biegłego P. S. w sposób obiektywny przedstawiała wartość szkody w pojeździe A. (...). Biegły zrozumiałe i wiarygodnie przedstawił swe stanowisko w zakresie szacunku całkowitej szkody, a Sąd je zaakceptował. Dodać należy, że biegły uwzględnił zarówno rozmiar faktycznej szkody, wiek pojazdu, a także uprzednie uszkodzenie zderzaka, za które strona pozwana nie może odpowiadać.

Zatem zdaniem Sądu całkowite odszkodowanie jakie winno być przyznane w związku ze szkodą w pojeździe A. (...) wyniosło 5.560 zł.

Strona pozwana wypłaciła w ramach postępowania przedsądowego kwotę 1278,56 zł, zatem różnica do dopłaty wyniosła 4281,44 zł. Zatem kwotę tą zasądzono w pkt I wyroku. Odsetki zasądzono od dnia 25 marca 2016 roku przy uwzględnieniu przepisu art. 817 § 2 kc, albowiem postępowanie szkodowe zakończyło się w ocenie Sądu w dniu 24 marca 2016 roku kiedy pismem z dnia 24 marca 2016 roku strona pozwana powiadomiła K. D. o braku podstaw do zwiększenia odszkodowania ponad kwotę 1.278,56 zł, a zatem od dnia następnego strona pozwana pozostawała w zwłoce.

Dodać należy, że w ocenie Sądu w przypadku oddalenia powództwa i uznania, że kwota wypłaconego niespornego odszkodowania stanowiła całkowite naprawienie szkody w pojeździe A. (...), doszłoby do pokrzywdzenia strony powodowej, która nabyła wierzytelność przeciwko stronie pozwanej z kolizji z dnia 10 listopada 2015 roku, albowiem kwota wypłaconego odszkodowania nie rekompensowała w całości szkody w pojeździe A. (...). Nadto fakt naprawienia pojazdu najniższym kosztem nie powodował całkowitego przywrócenia pojazdu z czasu sprzed kolizji, albowiem przed kolizją w samochodzie były części oryginalne.

Z uwagi na nieuwzględnienie prywatnej opinii opracowanej na zlecenie strony powodowej Sąd uznał także za niezasadne żądanie w zakresie zasądzenia kwoty 861 zł związanej z kosztem opracowania tej opinii.

W pkt II oddalono powództwo ponad kwotę zasądzoną w pkt I oraz za okresy poprzedzające ustaloną datę należnych odsetek.

Sąd uznał za wiarygodną opinię P. S., albowiem była jasna i logiczna odpowiadała na wszystkie zadane przez Sąd pytania.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 100 kpc i art. 108 kpc.

Strona powodowa wygrała w 56 % w stosunku do swych żądań i w ocenie Sądu winna otrzymać w tym zakresie zwrot kosztów procesu. Poniosła on w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 4.838,32 zł:

- opłata od pozwu w kwocie 382 zł
- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa
- wydatek w kwocie 2.039,42 zł na poczet opinii biegłego
- kwota 2400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w brzmieniu pierwotnym).

Ze wskazanej kwoty należy się zatem stronie powodowej kwota 2.709,45 zł.

Strona pozwana wygrała w 44 % w stosunku do swych żądań i w ocenie Sądu winna otrzymać w tym zakresie zwrot kosztów procesu. Poniosła on w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 2.434 zł :

- kwota 2400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w brzmieniu pierwotnym)
- kwotę 34 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictw.

Zatem ze wskazanej kwoty należy się stronie powodowej zwrot kwoty 1363,04 zł.

Po zminusowaniu obu kwot otrzymano kwotę 1346,41 zł, którą zasądzono w pkt III wyroku.

W pkt IV orzeczono na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W niniejszej sprawie w związku z opinią biegłego P. S. powstały nieuiszczone koszt sądowe w kwocie 1050 zł. Sąd nakazał pobrać te koszty od stron mając na uwadze stosunek w jakim strony przeegrały niniejszy proces.